

DECYZJA

Na podstawie art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) w związku z art. 214 ust. 1 oraz art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799 z późn. zm.) na wniosek Zakładu Rolniczo-Przemysłowego „FARMUTIL HS” S.A. z siedzibą w Śmiłowie, ul. Przemysłowa 4, 64-810 Kaczory

orzekam

zmienić za zgodą strony decyzję Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 lutego 2006 r., znak SR.Le-II-6600-4/06, zmienioną decyzją Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2007 r., znak DOOSoa-E-37/4037/07ds, decyzją Starosty Pilskiego z dnia 30 czerwca 2011 r., znak ŚR.IX.7647/4/2010, decyzją Starosty Pilskiego z dnia 04 grudnia 2014 r., znak ŚR.6222.10.2014.IX, decyzją Starosty Pilskiego z dnia 26 października 2015 r., znak ŚR.6222.6.2015.IX oraz decyzją Starosty Pilskiego z dnia 07 grudnia 2017 r., znak ŚR.6222.8.2017, udzielającą pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do utylizacji ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego kategorii 1, zlokalizowanej na terenie Zakładu Utylizacji Odpadów Szczególnego i Wysokiego Ryzyka „EKOUTIL” w Śmiłowie, ul. Piłska 1, 64-810 Kaczory, w następujący sposób:

1. W punkcie: II.2. Charakterystyka stosowanej technologii

Dotychczasowe brzmienie:

Wyszczególnienie	Parametr		
	Jednostka	Wartość	
Rzeczywisty czas pracy instalacji	h/dobę	24	
	h/rok	8 472	
Zdolność przerobowa (przy pracy dwóch destruktorów pracy ciągłej)	Mg/h	28 (2x14)	
	Mg/dobę	700 (2x350)	
Surowiec	Uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego kategorii 1		
Przeciętna wilgotność surowca na wejściu	%	40 - 45	
Pojedynczy destruktor pracy ciągłej	Ciśnienie robocze wirnika-mieszadła	bar	8-10
	Temperatura	°C	140
	Ogólna powierzchnia grzewcza	m ²	185
	Czas przebywania surowca w destruktorze	min.	60

Wyszczególnienie		Parametr	
		Jednostka	Wartość
Sterylizator	Ciśnienie	bar	3
	Temperatura	°C	133
	Czas przebywania surowca w sterylizatorze	min.	20
	Jednorazowy wsad surowca	m ³	16
	Ogólna powierzchnia grzewcza	m ²	64
Termooksydator	Temperatura minimalna	°C	powyżej 600
	Typ paliwa	Gaz ziemny	
	Maksymalne chwilowe zużycie paliwa	m ³ /h	1 250
	Objętość	m ³	95
	Maksymalna ilość powietrza z pomieszczeń poddawanych obróbce	kg/h	28 000
Komin	Maksymalna ilość oparów poddawanych obróbce	kg/h	16 000
	Maksymalna ilość wytwarzanej pary	kg/h	19 500 (przy ciśnieniu 12 bar)
	Temperatura podawanej pary	°C	140
Komin	Wysokość	m	17
	Średnica	m	1,25

zmienić na:

Wyszczególnienie		Parametr	
		Jednostka	Wartość
Rzeczywisty czas pracy instalacji		h/dobę	24
		h/rok	8 472
Zdolność przerobowa (przy pracy dwóch destruktorów pracy ciągłej)		Mg/h	28 (2x14)
		Mg/dobę	700 (2x350)
Surowiec		Uboczne produkty pochodzenie zwierzęcego kategorii 1	
Przeciętna wilgotność surowca na wejściu		%	40-45
Pojedynczy destruktor pracy ciągłej	Ciśnienie robocze wirnika-mieszadła	Bar	8-10
	Temperatura	°C	140
	Ogólna powierzchnia grzewcza	m ²	185
	Czas przebywania surowca w destruktorze	min.	60

Sterylizator	Ciśnienie	Bar	3
	Temperatura	°C	133
	Czas przebywania surowca w sterylizatorze	min.	20
	Jednorazowy wsad surowca	m ³	16
	Ogólna powierzchnia grzewcza	m ²	64
Termooksydator	Temperatura minimalna	°C	powyżej 600
	Typ paliwa	Gaz ziemny	
	Maksymalne chwilowe zużycie paliwa	m ³ /h	1 250
	Typ paliwa	Tłuszcz zwierzęcy	
	Maksymalne chwilowe zużycie paliwa	m ³ /h	870
	Objętość	m ³	95
	Maksymalna ilość powietrza z pomieszczeń poddawanych obróbce	kg/h	28 000
	Maksymalna ilość oparów poddawanych obróbce	kg/h	16 000
Komin			19 500
	Maksymalna ilość wytworzonej pary	kg/h	(przy ciśnieniu 12 bar)
	Temperatura podawanej pracy	°C	140
Komin	Wysokość	m	17,0
	Średnica	m	1,25

2. W punkcie: II.2.8 Sekcja termooksydatora, system OXIDOR

Dotychczasowe brzmienie

Sekcja OXIDOR służy do termicznej oksydacji zanieczyszczeń organicznych, będących przyczyną przykrych zapachów oraz do wytwarzania pary. Zastosowany system oczyszcza opary pochodzące z destruktorów pracy ciągłej, sterylizatora, powietrze z poszczególnych operacji technologicznych oraz powietrze z pomieszczeń produkcyjnych.

Zastosowana technologia utylizacji ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego jest metodą bezściekową, ponieważ eliminuje odpływ zanieczyszczonych skondensowanych oparów z destruktorów. Opary poprzez cyklony oraz system rurociągów odprowadzane są do komory termooksydatora.

Głównym elementem termooksydatora (T01) jest komora oksydacji (T01C) wykonana w konstrukcji stalowej z ogniotrwałą obudową wyposażoną w palnik obrotowy (T01A, T01B) typu miskowego (T01A, T01B) zasilany gazem. Do komory oksydacji doprowadzane są opary z destruktorów, sterylizatora (poprzez linie oparów – T03) oraz powietrze technologiczne z hali produkcyjnej (poprzez linię powietrzną T02). Opary i powietrze podawane są pod palnik (co eliminuje konieczność zasysania powietrza zewnętrznego) dla zapewnienia nadmiaru powietrza niezbędnego do procesu spalania gazu w palnikach.

Powietrze technologiczne przed podaniem do palników jest podgrzewane w wymienniku ciepła typu 'powietrze-powietrze' (T01D) powietrzem oddającym ciepło w wymienniku jest powietrze wychodzące z kotła parowego (T01F) powietrze technologiczne w wymienniku podgrzewane jest do temperatury około 110°C.

W wyniku procesu termicznej oksydacji oparów i powietrza następuje całkowity rozkład zanieczyszczeń organicznych będących przyczyną nieprzyjemnych zapachów. Głównymi produktami reakcji zachodzących w komorze oksydacji są: para wodna, dwutlenek i tlenek węgla, dwutlenek siarki, tlenki azotu, pył.

Oczyszczone, gorące powietrze z komorą oksydacyjną (T01C) przechodzi przez kocioł parowy (T01F), następnie trafia do wymiennika ciepła typu 'powietrze-powietrze' (T01D) w celu oddania ciepła. Wystudzone już powietrze odprowadzane jest do atmosfery poprzez komin o wysokości 17 m i średnicy 1,25 m.

zmienić na:

Sekcja OXIDOR służy do termicznej oksydacji zanieczyszczeń organicznych, będących przyczyną przykrych zapachów oraz do wytwarzania pary. Zastosowany system oczyszcza opary pochodzące z destruktorów pracy ciągłej, sterylizatora, powietrze z poszczególnych operacji technologicznych oraz powietrze z pomieszczeń produkcyjnych.

Zastosowana technologia utylizacji ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego jest metodą bezściekową, ponieważ eliminuje odpływ zanieczyszczonych skondensowanych oparów z destruktorów. Opary poprzez cyklony oraz system rurociągów odprowadzane są do komory termooksydatora.

Głównym elementem termooksydatora (T01) jest komora oksydacji (T01C) wykonana w konstrukcji stalowej z ogniotrwałą obudową wyposażoną w palnik obrotowy (T01A, T01B) typu miskowego (T01A, T01B) zasilany zamiennie gazem albo tłuszczem zwierzęcym. Do komory oksydacji doprowadzane są opary z destruktorów, sterylizatora (poprzez linie oparów – T03) oraz powietrze technologiczne z hali produkcyjnej (poprzez linię powietrzną T02). Opary i powietrze podawane są pod palnik (co eliminuje konieczność zasysania powietrza zewnętrznego) dla zapewnienia nadmiaru powietrza niezbędnego do procesu spalania gazu lub tłuszczu zwierzęcego w palnikach.

Powietrze technologiczne przed podaniem do palników jest podgrzewane w wymienniku ciepła typu 'powietrze-powietrze' (T01D) powietrzem oddającym ciepło w wymienniku jest powietrze wychodzące z kotła parowego (T01F) powietrze technologiczne w wymienniku podgrzewane jest do temperatury około 110°C.

W wyniku procesu termicznej oksydacji oparów i powietrza następuje całkowity rozkład zanieczyszczeń organicznych będących przyczyną nieprzyjemnych zapachów. Głównymi produktami reakcji zachodzących w komorze oksydacji są: para wodna, dwutlenek i tlenek węgla, dwutlenek siarki, tlenki azotu, pył.

Oczyszczone, gorące powietrze z komorą oksydacyjną (T01C) przechodzi przez kocioł parowy (T01F), następnie trafia do wymiennika ciepła typu 'powietrze-powietrze' (T01D) w celu oddania ciepła. Wystudzone już powietrze odprowadzane jest do atmosfery poprzez komin o wysokości 17 m i średnicy 1,25 m.

3. W punkcie: II.3. Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw

Dotychczasowe brzmienie:

PARAMETR	JEDNOSTKA	WARTOŚĆ
Zużycie gazu ziemnego	m ³	10 590 000
Zużycie energii elektrycznej	kWh	9 600,00
Zużycie wody	m ³	Okolo 55 000

Maksymalna ilość wytworzonej pary nasyconej (energii)	kg/h	19 500
---	------	--------

Zmienić na:

PARAMETR	JEDNOSTKA	WARTOŚĆ
Zużycie gazu ziemnego*	m ³	10 590 000
Zużycie tłuszczu zwierzęcego**	Mg	5 925
Zużycie energii elektrycznej	kWh	9 600,00
Zużycie wody	m ³	Około 55 000
Maksymalna ilość wytworzonej pary nasyconej (energii)	kg/h	19 500

* Wielkość uwzględnia pracę instalacji, przy wykorzystaniu jako paliwa tylko i wyłącznie gazu ziemnego.

** Wielkość uwzględnia pracę instalacji, przy wykorzystaniu jako paliwa tylko i wyłącznie tłuszczu zwierzęcego.

4. Pozostałe punkty decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 lutego 2006 r., znak SR.Le-II-6600-4/06 (z późn. zm.) udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do utylizacji ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego kategorii 1, zlokalizowanej na terenie Zakładu Utylizacji Odpadów Szczególnego i Wysokiego Ryzyka „EKOUTIL” w Śmiłowie, ul. Pilska 1, 64-810 Kaczory pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Zakład Rolniczo-Przemysłowy „FARMUTIL HS” S.A. z/s w Śmiłowie, ul. Przemysłowa 4, 64-810 Kaczory, w dniu 07 lutego 2019 r., zwrócił się do Starosty Pilskiego z wnioskiem o zmianę decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 lutego 2006 r., znak SR.Le-II-6600-4/06 (z późn. zm.) udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do utylizacji ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego kategorii 1, zlokalizowanej na terenie Zakładu Utylizacji Odpadów Szczególnego i Wysokiego Ryzyka „EKOUTIL” w Śmiłowie, ul. Pilska 1, 64-810 Kaczory. W dniu 12 lutego 2019 r. wnioskodawca uzupełnił dokumentację dostarczając drugi egzemplarz wniosku wraz z załącznikami.

Do wniosku dołączono wymagane załączniki: *Analizę wykorzystywanych, produkowanych lub uwalnianych substancji powodujących ryzyko zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych*, odpis z KRS, płytę CD z wersją elektroniczną wniosku, zaświadczenia o niekaralności prowadzącego instalację, streszczenie wniosku w języku niespecjalistycznym, opłatę skarbową za wydanie decyzji zmieniającej pozwolenie zintegrowane, a ponadto dodatkowo opinię prawną oraz decyzję Powiatowego Lekarza Weterynarii w Pile.

Starosta Pilski pismem nr ŚR.6222.2.2019.IX z dnia 14 lutego 2019 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania i możliwości wnoszenia uwag i wniosków, dotyczących zmiany pozwolenia zintegrowanego. Informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego zamieszczona została w Rejestrze informacji o środowisku na stronie internetowej Starostwa Powiatowego w Pile oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Pile.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 oraz art. 212 ust 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska tutejszy organ przesłał do rejestracji Ministrowi Środowiska, w dniu 18 lutego 2019 r., elektroniczną wersję wniosku z dnia 08 lutego 2018 r.

Wezwaniem z dnia 07 marca 2019 r. Starosta Pilski wezwał Zakład Rolniczo-Przemysłowy „FARMUTIL HS” S.A. do złożenia wyjaśnień dotyczących parametrów technicznych określających pracę termooksydatora, zaś zawiadomieniem z dnia 08 marca 2019 r. Starosta Pilski poinformował Wnioskodawcę., że sprawa prowadzona na wniosek z dnia 06 lutego 2019 r. dotycząca zmiany pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 lutego 2006 r., znak SR.Le-II-6600-4/06 (z późn. zm.) nie może zostać rozpatrzona w ustawowym terminie z uwagi na obowiązek przeprowadzenia pełnego postępowania administracyjnego tj. umożliwienia stronom postępowania wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Mając powyższe na uwadze wskazano, że sprawa zostanie rozpatrzona w terminie do 09 kwietnia 2019 r.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 07 marca 2019 r. Zakład Rolniczo-Przemysłowy „FARMUTIL HS” S.A. przedstawił kserokopię protokołu z kontroli Powiatowego Lekarza Weterynarii z dnia 18 marca 2019 r., znak: PU.8100.01/2019(1) prostujący oczywistą omyłkę pisarską w protokole z kontroli z dnia 10 stycznia 2019 r., znak: PU.8100.01.2019. Z treści przedłożonego protokołu wynika, iż Powiatowy Lekarz Weterynarii dokonał warunkowego zatwierdzenia alternatywnej metody przetwarzania (spalania tłuszczu zwierzęcego kategorii 1 i kategorii 3) w kotle cieplnym zainstalowanym w Zakładzie Utylizacji Odpadów Szczególnego i Wysokiego Ryzyka „EKOUTIL” w Śmiłowie, przy uwzględnieniu treści decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 lutego 2006 r., znak SR.Le-II-6600-4/06 z późniejszymi zmianami, w tym ze zmianą dokonaną decyzją Starosty Pilskiego z dnia 30 czerwca 2011 r., znak ŚR.IX.7647/4/2010, w której określone są parametry techniczne pracy termooksydatora. Jednocześnie Wnioskodawca wyjaśnił, że podstawą zatwierdzenia alternatywnej metody przetwarzania - spalania tłuszczu zwierzęcego - jest treść rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r., określona w Załączniku IV, Rozdziale IV, Sekcji 2, litera F, punkt 2c, tiret (ii).

Następnie Starosta Pilski pismem z dnia 25 marca 2019 r. zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego. Ponadto poinformował o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz do zgłoszonych żądań.

Z uwagi na fakt, iż w trakcie prowadzonego postępowania nie zostały wniesione żadne uwagi i wnioski uniemożliwiające wydanie decyzji w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego, Starosta Pilski zmienił decyzję Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 lutego 2006 r., znak SR.Le-II-6600-4/06 (z późniejszymi zmianami), zgodnie z wnioskiem Zakładu Rolniczo-Przemysłowego „FARMUTIL HS” S.A. Śmiłowo.

Zmiana decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 lutego 2006 r., znak SR.Le-II-6600-4/06 udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do utylizacji ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego kategorii 1, zlokalizowanej na terenie Zakładu Utylizacji Odpadów Szczególnego i Wysokiego Ryzyka „EKOUTIL” w Śmiłowie, podyktowana została planowaną przez Wnioskodawcę modernizacją instalacji, polegającą na zamiennym stosowaniu gazu wysokometanowego GZ-50 oraz tłuszczu zwierzęcego utylizacyjnego jako paliwa zasilającego termooksydator wchodzący w skład linii technologicznej TREMESA RENDERING. Wspomniane paliwa będą zasilaly palnik obrotowy typu miskowego, który jest elementem komory oksydacji stanowiącej główny element termooksydatora. Zgodnie z oświadczeniem Wnioskodawcy wskutek zmiany rodzaju paliwa wykorzystywanego w instalacji nie dojdzie do zwiększenia emisji w stosunku do poziomu określonego w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym,

jak również dotrzymanie pozostałych warunków korzystania ze środowiska nie jest w żaden sposób zagrożone.

Jako załącznik do wniosku wnioskodawca przedłożył *Analizę wykorzystywanych, produkowanych lub uwalnianych substancji powodujących ryzyko zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych* (zał. Nr 1). Zgodnie z art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska raport początkowy jest wymagany jeśli eksploatacja instalacji obejmuje wykorzystywanie, produkcję lub uwalnianie substancji powodującej ryzyko oraz występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie zakładu.

Władający instalacją w ww. analizie wskazał, że na terenie zakładu stosowane są następujące substancje powodujące ryzyko zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych tj.: Mullomir, Septomir, Septomir K, Veromir, Polisamir, Mostamir Soft, Orkan oraz soda kaustyczna. Wnioskodawca stwierdził, że wymienione powyżej substancje w Zakładzie Utylizacji Odpadów Szczególnego i Wysokiego Ryzyka „EKOUTIL” w Śmiłowie na żadnym etapie, począwszy od dostarczenia na teren zakładu, do użycia dla potrzeb instalacji jak i powstałych odpadów po ich użyciu nie spowodują zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych. Wszelkie preparaty i substancje wykorzystywane w zakładzie dostarczane są przez podmioty zewnętrzne. Dostarczone substancje przechowywane są w wyznaczonych miejscach na terenie Zakładu w sposób gwarantujący brak możliwości przedostania się do środowiska gruntowego. Wszystkie prace związane z myciem i dezynfekcją preparatami oraz substancjami chemicznymi odbywają się wewnątrz zamkniętej hali, co uniemożliwia przedostanie się substancji do środowiska. Ścieki powstałe w procesie mycia i dezynfekcji pomieszczeń oraz urządzeń za pośrednictwem zbiornika pośredniego przepompowywane są do destruktora pracy ciągłej, w którym ulegają utylizacji poprzez odparowanie, a następnie dopalenie substancji zanieczyszczających w termooksydatorze. Środki transportu realizujące dostawy ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego są myte oraz dezynfekowane w myjni samochodowej zlokalizowanej przy Zakładzie. Powstałe ścieki za pomocą szczelnego systemu kanalizacji odprowadzane są do zakładowej oczyszczalni ścieków. Po przeanalizowaniu wszystkich używanych oraz uwalnianych istotnych substancji powodujących ryzyko, należy stwierdzić, że nie spowodują one zanieczyszczenia gleby, ziemi oraz wód gruntowych. Odstąpiono zatem od wymogu przedstawienia raportu początkowego.

Określając warunki formalnoprawne niezbędne do wykorzystania tłuszczu utylizacyjnego jako paliwa w instalacji eksploatowanej przez Zakład Rolniczo – Przemysłowy „FARMUTIL HS” S.A. w Śmiłowie (w termooksydatorze), w pierwszej kolejności należy przypomnieć postanowienie art. 1 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2018 r., poz. 992 z późn. zm.). Z postanowień tego przepisu wynika, że przepisów nowej ustawy o odpadach nie stosuje się do „*produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym produktów przetworzonych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem tych, które są odpadami przewidzianymi do składowania na składowisku odpadów albo do przekształcania termicznego lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009;*” Jest ono powtórzeniem postanowień art. 2 ust. 2 lit c dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. L. nr 312, s. 3) określającego, że z zakresu przedmiotowego zastosowania tej dyrektywy wyłączone są „*produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, w tym produkty przetworzone objęte rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem tych, które są przewidziane do przekształcania termicznego, składowania na składowisku lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni zgodnie z tym rozporządzeniem*”.

Należy przypomnieć także postanowienia pkt 40 preambuły do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. U L. Nr 300, s. 1) Wynika z nich, że „*Należy zezwolić na stosowanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako paliwa w procesie spalania i nie należy traktować tej czynności jako usuwania odpadów. Takie stosowanie powinno jednak odbywać się w warunkach zapewniających ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, jak również z zachowaniem odpowiednich norm z zakresu ochrony środowiska.*”.

Oprócz tego analizując możliwość wykorzystywania tłuszczu zwierzęcego jako paliwa w zakładach nie mających statusu spalarni odpadów należy brać pod uwagę także postanowienia art. 6 ust. 2 rozporządzenia KE (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy. Zgodnie z postanowieniami tego przepisu „*Właściwy organ zatwierdza wyłącznie spalarnie i współspalarnie, o których mowa w ust. 1 lit. b), zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, jeśli spełniają one wymogi ustanowione w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.*”

Z postanowień przepisów art. 6 ust. 2 rozporządzenia KE (UE) nr 142/2011 wynika, że prawodawca dopuszcza spalanie lub współspalanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego zarówno w klasycznych spalarniach jak i innych instalacjach po ich zatwierdzeniu przez właściwy organ weterynaryjny. W przytoczonym rozwiązaniu jest mowa o spalaniu lub współspalaniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Z przywołanych wyżej postanowień pkt 40 preambuły do rozporządzenia 1069/2009 wynika jednak, że prawodawca unijny odróżnia wykorzystywanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego spalanych lub współspalanych od stosowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego jako paliwa.

Na konieczność rozróżniania spalania lub współpalania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego od sytuacji, w których są one wykorzystywane jako paliwo wskazują także wprost postanowienia art. 24 rozporządzenia 1069/2009 stanowiącego podstawę zatwierdzenia przedsiębiorstw lub zakładów. W ust. 1 lit c. tego przepisu przewidziano bowiem konieczność zatwierdzenia w przypadku „*usuwanie lub utylizacja poprzez spalanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych stanowiących odpady, z wyłączeniem przedsiębiorstw lub zakładów, które posiadają pozwolenie na działalność zgodnie z dyrektywą 2000/76/WE*”. Natomiast w ust. 1 lit d. przewidziano konieczność zatwierdzenia w przypadku „**wykorzystanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa do spalania**”. Zgodnie zaś z podstawowymi zasadami wykładni przyjmuje się, że wszystkie działania prawodawcy mają charakter racjonalny . „Z domniemania tego wyprowadza się cały szereg bardziej szczegółowych reguł, takich jak założenie, że prawodawca nie stanowi norm sprzecznych, norm zawierających luki lub zbędnych...” (L. Morawski, Wykładnia w orzecznictwie sądów. Komentarz, Toruń 2002, s. 231). Dlatego też w orzecznictwie wskazuje się, że „Interpretator natomiast powinien dążyć do takiego tłumaczenia norm, które by tworzyło spójny z prakseologicznego punktu widzenia system...” (wyrok TK z dnia 25 lutego 1992 r., sygn. K 3/91, OTK z 1992 r., cz. 1 , s.34).

Kierując się powyższymi dyrektywami interpretacyjnymi należy więc rozróżnić spalanie lub współspalanie produktów pochodzenia zwierzęcego w przypadku gdy są one traktowane analogicznie jak odpady i z zachowaniem reguł stosowanych w odniesieniu do odpadów od sytuacji, w których są one traktowane jako paliwo. W przywoływanym już art. 24 ust. 1 rozporządzenia 1069/2009 wskazano w jakich przypadkach zachodzi konieczność przeprowadzenia procedury zatwierdzenia zakładu lub przedsiębiorstwa. W przepisie tym nie wskazano jednak jakimi kryteriami ma w tym zakresie kierować się właściwy organ administracji. Nie oznacza to jednak automatycznie, że ich nie ma. Jak już bowiem była o tym mowa wyżej system prawny jest w założeniu spójny i kompletny.

Dlatego też w pierwszej kolejności należy sięgnąć do art. 27 rozporządzenia 1069/2009, który ma charakter ogólny i znajduje zastosowanie we wszystkich przypadkach wymagających przeprowadzenia procedury zatwierdzenia przedsiębiorstwa lub zakładu.

Z postanowień przytoczonego rozwiązania wynika jednoznacznie jakimi kryteriami co do zasady organy administracji winny się kierować w procesie zatwierdzenia. W przepisie tym wskazuje się jednak, że w przypadku wykorzystania produktów pochodzenia zwierzęcego jako paliwa należy brać pod uwagę także dodatkowe wymagania wynikające z przepisów szczególnych. W analizowanym przypadku przedmiotem oceny jest możliwość wykorzystania w charakterze paliwa tłuszczu zwierzęcego. Dlatego też w procesie zatwierdzenia należy uwzględnić również dodatkowe kryteria.

W przypadku produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego w postaci tłuszczu zwierzęcego podstawowe znaczenie mają w tym zakresie rozwiązania wynikające z rozporządzenia KE (UE) nr 142/2011. W ocenianej sytuacji wzięto pod uwagę rozwiązania techniczne wynikające z załącznika nr 4 regulującego przetwarzanie produktów pochodzenia zwierzęcego. W rozdziale 1 tego załącznika zostały bowiem określone wymogi dotyczące zakładów przetwórczych oraz określonych innych zakładów i przedsiębiorstw. Z punktu widzenia wykorzystania tłuszczu zwierzęcego jako paliwa najważniejsze znaczenie ma Sekcja 2 w rozdziale IV rozporządzenia KE (UE) nr 142/2011 zatytułowana „Normy przetwarzania”. W tej jednostce redakcyjnej został wprowadzony zamknięty katalog alternatywnych metod przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. W związku z tym w pierwszej kolejności należy dokonać kwalifikacji metody przetwarzania tłuszczu zwierzęcego, która jest stosowana w zakładach podmiotu korzystającego ze środowiska. Z przedstawionego schematu systemu termooksydatora wynika, że jego niezbędnym elementem jest kocioł parowy. Nie jest to klasyczna forma produkcji ciepła w kotle parowym, gdyż ma charakter bardziej złożony, ale z punktu widzenia stosowanych metod produkcji energii cieplnej jest do niej najbardziej zbliżona. Skoro zaś prawodawca przewidział zamknięty katalog procesów przetwarzania, to należy uznać, że w analizowanym przypadku przedmiotem oceny jest spalanie tłuszczu zwierzęcego w kotle cieplnym. Dlatego też dokonując oceny procesu technologicznego przedstawionego przez podmiot korzystający ze środowiska za punkt odniesienia należy przyjąć treść rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r., określoną w Załączniku IV, Rozdziale IV, Sekcji 2, litera F, punkt 2c, tiret (ii).

W przytoczonym rozwiązaniu największą uwagę należy zwrócić na te normujące metodę przetwarzania. W tym miejscu określono bowiem jakie warunki techniczne muszą być spełnione przy spalaniu tłuszczu w zależności od jego kategorii. Z punktu widzenia analizowanego przypadku szczególną uwagę należy zwrócić na wymagania regulujące metodę przetwarzania wynikające z lit.c): *W następstwie procesu, o którym mowa w lit. a) i b), tłuszcz musi być:*

(i) odparowywany w kotle parowym i spalany w temperaturze co najmniej 1 100 °C przez co najmniej 0,2 sekundy

lub

(ii) przetwarzany przy zastosowaniu równorzędnych parametrów procesu dopuszczonych przez właściwy organ.

Prawodawca w tym miejscu w sposób alternatywny określił bowiem warunki w jakich ma być spalony tłuszcz zwierzęcy. W pierwszym tirecie wprowadzono konkretne rozwiązania techniczne. W drugim natomiast wskazano, że mogą być one inne, pod warunkiem, że zostały dopuszczone przez właściwy organ. Termooksydator, w którym na miejsce spalanie tłuszczu zwierzęcego jest częścią instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym.

W związku z tym warunki techniczne funkcjonowania tej instalacji co do zasady powinny być określone właśnie w tej decyzji, która ma charakter wiążący zarówno dla jej adresata jak i innych organów administracji, a zatem także tego dokonującego zatwierdzenia na podstawie art. 24 rozporządzenia 1069/2009. Jeśli zatem w pozwoleniu zintegrowanym określono by warunki w jakich ma mieć miejsce spalanie tłuszczu zwierzęcego to zastępowałyby one warunki wynikające z tiretu pierwszego.

Potwierdzeniem takiego stanu jest decyzja Powiatowego Lekarza Weterynarii w Pile z dnia 11 stycznia 2019 r. zatwierdzająca spalanie tłuszczu jako paliwa w instalacji eksploatowanej na podstawie pozwolenia zintegrowanego wydanego dla instalacji do utylizacji ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego kategorii 1, zlokalizowanej na terenie Zakładu Utylizacji Odpadów Szczególnego i Wysokiego Ryzyka „EKOUTIL” w Śmiłowie, ul. Piłska 1, 64-810 Kaczory.

Jako podstawę prawną zmiany decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 13 lutego 2006 r., znak SR.Le-II-6600-4/06 (z późniejszymi zmianami) wskazano przepis art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) w związku z art. 214 ust. 1 i 2 oraz art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 155 k.p.a. decyzja ostateczna, może być zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

Dokonanie zmiany decyzji należy do organu, który jest właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego, zgodnie z właściwością określoną na podstawie art. 378 ust 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Przed dokonaniem zmian w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym, polegających na zmianie sposobu funkcjonowania instalacji, prowadzący instalację jest obowiązany poinformować o planowanych zmianach organ właściwy do wydania pozwolenia lub złożyć wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego. (art. 214 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska). Organ ten może uznać, że planowane zmiany w instalacji wymagają zmiany niektórych warunków wydanego pozwolenia zintegrowanego. W takim przypadku organ stwierdza, czy planowana zmiana ma charakter zmiany istotnej.

W art. 214 ustawy Prawo ochrony środowiska uzyskanie zmiany pozwolenia zintegrowanego w przypadku zmian niemających charakteru istotnego zostało uzależnione od decyzji organów administracji. Natomiast w przypadku zmian posiadających charakter istotny w rozumieniu art. 3 pkt 7 cytowanej ustawy prowadzący instalację został zobowiązany do poinformowania o tym właściwego organu oraz do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z art. 3 pkt 7 ww. ustawy, przez istotną zmianę instalacji - rozumie się taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. Wprawdzie określenie

znaczące oddziaływanie na środowisko nie jest w ustawie definiowane, ale należy przyjąć, iż oznacza ono zwiększoną emisję powodującą zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko.

Tutejszy organ analizując dokumenty zebrane w sprawie oraz uwzględniając wyjaśnienia Wnioskodawcy uznał, iż modernizacja instalacji, polegająca na zamiennym stosowaniu gazu wysokometanowego GZ-50 oraz tłuszczu zwierzęcego utylizacyjnego jako paliwa zasilającego termooksydator wchodzący w skład linii technologicznej TREMESA RENDERING nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, ani zwiększenia ilości przerabianego surowca, a co za tym idzie ilości oparów odprowadzanych do termooksydatora. Zatem tutejszy organ uznał, że planowane zmiany funkcjonowania instalacji nie mieszczą się w pojęciu „istotnej zmiany instalacji” określonej w art. 3 pkt. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Przez to w analizowanym przypadku nie mają zastosowania przepisy art. 210 ust. 3a Prawo ochrony środowiska dotyczącego wniesienia opłaty rejestracyjnej w przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego w związku z dokonaniem istotnych zmian w instalacji do utylizacji ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego kategorii 1, zlokalizowanej na terenie Zakładu Utylizacji Odpadów Szczególnego i Wysokiego Ryzyka „EKOUTIL” w Śmiłowie, ul. Pilska 1, 64-810 Kaczory.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, za pośrednictwem Starosty Pilskiego, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Na podstawie art. 127a § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Art. 127a § 2 Kpa stanowi, że z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje:

1. Zakład Rolniczo – Przemysłowy
„Farmutil HS” S.A.
Śmiłowo, ul. Przemysłowa 4
64-810 Kaczory
2. a/a

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa
- w formie elektronicznej.
2. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska
w Poznaniu Delegatura w Pile
ul. Motylewska 5a, 64-920 Piła

z up. STAROSTY

Arkadiusz Kubich
WICESTAROSTA